

عنوان مقاله:

بررسی آسایش اقلیمی شهر جدید شهریار تبریز به روش های ماهانی و اوانز

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زینب سالک رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، آذربایجان شرقی، گروه مهندسی معماری، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

شناخت شرایط اقلیمی یک منطقه و بررسی نیاز های آن از نظر آسایش انسان برای طراحی فضای زیستی ضروری است. هدف از انجام این پژوهش تحلیل شرایط شهر جدید شهریار تبریز برای تعیین محدوده ی آسایش اقلیمی می باشد که با استفاده از شاخص های ماهانی و اوانز و با استفاده از اطلاعات هواشناسی دوره پنجاه ساله ایستگاه سپتونیگ شهر تبریز انجام شده است. بر طبق نتایج به دست آمده در شهر جدید شهریار تبریز، در 6 ماه از سال (آبان تا فروردین) سرد بوده و احساس آسایش بدون استفاده از وسیله گرمایشی امکان پذیر نمی باشد. ابعاد پنجره ها و روزنه یا نورگیرها به اندازه متوسط 02% تا 02% انتخاب شود که با توجه به بافت بافت جدید شهر و استفاده از مصالح مدرن از جداره های عایق می توان استفاده کرد. شیوه استقرار ساختمان در جهت شمالی جنوبی) محور طویل تر در جهت شرق غرب) باشد. -از یافته ها و راهکارهای به دست آمده از این پژوهش برای طراحی همساز با اقلیم برای آسایش بیشتر انسان در فضای زیست و صرفه جویی انرژی می توان بهره جست

کلمات کلیدی:

آسایش حرارتی؛ شهر جدید شهریار تبریز؛ اقلیم؛ ماهانی؛ اوانز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273386>

